

เทศน์เช้า วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๒

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ ตั้งใจฟังธรรมนะ วันนี้วันพระ วันพระวันแสวงหาบุญกุศลของชาวพุทธ

เราเป็นชาวพุทธนะ ชาวพุทธมีพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์เป็นที่พึ่ง ถ้าเรามีพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์เป็นที่พึ่ง เราไม่ถือมงคลตื่นข่าว

มงคลตื่นข่าว โลกธรรม ๘ มีลาภเสื่อมลาภ มียศเสื่อมยศ ยศถาบรรดาศักดิ์มันเป็นเครื่องประกอบ มันเป็นเครื่องประกอบ เห็นไหม

คนเราเกิดมามีอำนาจวาสนา เวลาฤกษ์ดีไปเขาก็ถือศีล ๘ ของเขา เวลาพระเราถือศีล ๒๒๗ เวลาบิณฑบาตเป็นวัตรๆ บิณฑบาตเป็นวัตรแล้วตามมีตามได้ ตามมีตามได้เพื่อเลี้ยงชีพๆ พระเราบิณฑบาตเลี้ยงชีพ เลี้ยงชีพไว้เพื่อประพฤติปฏิบัติ

ถ้าทางโลก กินเพื่อกาม กินเพื่อเกียรติ กินเพื่อศักดิ์ศรี คำว่า “กาม เกียรติ ศักดิ์ศรี” มันทำให้เราเป็นทุกข์เป็นยาก ถ้าเราเป็นทุกข์เป็นยากขึ้นมา เรากินเพื่อดำรงชีวิต

ถ้าดำรงชีวิตขึ้นมา ถ้าเราเป็นชาวพุทธ ชาวพุทธถ้าเรามีสติปัญญารักษาหัวใจอันนี้ได้ นะ มันไม่กระเสือกกระสนไป ปากกัดตีนถีบ ปากกัดตีนถีบรู้จักประหยัดมัธยัสถ์ไป

แต่มันเรื่องทางโลกไป ลูกหลานเราต้องเสมอเขา อะไรสิ่งใดเราก็ต้องเสมอเขาแล้วเราก็ต้องเป็นบันไดให้เสมอเขา เวลาเสมอเขาๆ เราอบรมสั่งสอนขึ้นมาได้ เด็กถ้ามันดีขึ้นมา เราอบรมสั่งสอนของเรา

ถ้าอบรมสั่งสอนของเรา ถ้ามันมีกตัญญูกตเวที ถ้ามันมีบุญกุศลด้วยกัน แต่ถ้ามันมีบาปอกุศลมันไม่เชื่อไม่ฟังหรอก เวลามันคือมันรันของมันธรรมดา เกิดเป็นพ่อเป็นแม่ เวลาเกิดเป็นพ่อเป็นแม่ขึ้นมาต้องดูแลลูกหลานของเรา แต่ดูแลลูกหลานของเรา ลูกหลานของเรามาวัดมา

วาวๆ ถ้าสิ่งใดเราให้เสียสละ เราให้เสียสละ เราแบ่งปันกัน พอแบ่งปันกัน สอนตั้งแต่เด็กแต่น้อย
ขึ้นมา

ถ้าเด็กน้อยขึ้นมา เห็นใหม่ เวลาคนที่มีจิตใจที่เป็นกุศลนะ เวลาเขาเห็นคนเจ็บคนป่วย
เขาลงไปช่วยคนเจ็บคนป่วยจนประสบอุบัติเหตุซ้อนจนเสียชีวิตไป นี่ทำคุณงามความดีแลก
ด้วยชีวิตนะ ถ้าจิตใจเขาดีงามของเขาไป

แต่ดีงามของเขา คนที่เสียชีวิตไป ครอบครัวเขาต้องเดือดร้อนเป็นเรื่องธรรมดา
ครอบครัวของเขา เสาหลัก เสาหลักที่มันเสียชีวิตไป ถ้าเสาหลักเสียชีวิตไป นี่เรื่องของเวรของ
กรรม

ถ้าเรื่องของกรรม ก็โทษเวรโทษกรรมทั้งสิ้น เวลาจะทำอะไรก็เอาแต่อารมณ์ของตน เอา
แต่ใจของตน เอาแต่ใจของตน ว่าสิ่งนั้นถ้าผลประโยชน์ของตน สิ่งนั้นพอใจของตน ถ้าไม่พอใจ
นั้นนะไม่ยอมรับๆ

ความไม่ยอมรับนั้นเป็นเรื่องกิเลสตัดทอนความทะยานอยาก

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาเป็นพระโพธิสัตว์ๆ ท่านทำของท่านอย่างนั้น
ทำความดีเพื่อความดี ความดีทั้งเหว ทำความดีแล้วคือความดี ไม่ต้องแสวงหา ไม่ต้องให้ใคร
มายอมรับความดีใดๆ ทั้งสิ้น ถ้ายอมรับความดีขึ้นมา

จิตใจของคนมันแตกต่างกันหลากหลาย ในพระไตรปิฎก คนโง่มากกว่าคนฉลาดมาก

เวลาคนโง่มากๆ เราต้องการคนอย่างนั้นใช่ไหม เวลาต้องการคนอย่างนั้น เวลา
ประชาธิปไตยๆ เสียงเท่ากันๆ ใจ แต่ถ้าความเป็นจริงแล้วมันเท่ากันหรือไม่ เวลาความเป็นจริง
แล้วมันมีหัวหน้ามั่ง มันมีผู้อุปถัมภ์ดูแล มันจะเสียงเท่ากันหรือไม่ แต่ก็พูดไปอย่างนั้นนะ

แต่ธรรมาธิปไตยๆ ธรรมะสั่งจะความจริง ถ้ามีธรรมในหัวใจๆ พระพุทธ พระธรรม
พระสงฆ์ พระสงฆ์คือสั่งธรรมความจริงอันนั้น ถ้าความจริงอันนั้น หัวใจของคนที่ย่อนด้อย วุฒิ
ภาวะของคนที่ย่อนแอไป

ถ้าคนที่ย่อนแอเห็นพระพุทธศาสนา ทำบุญกุศลแล้วรำรวย ถูกรางวัลที่หนึ่ง

ถูกรางวัลที่หนึ่งก็ลาภของเขา คนไม่ถูกเยอะแยะมากมายมหาศาล คนที่ถูก พอเขาถูก แล้วเขามีสติปัญญาของเขา เขาเอาสิ่งนั้นมาเพื่อเป็นต้นทุนของเขา เขาดำรงชีพของเขามาได้ เขาประกอบอาชีพของเขาได้ บางคนถูกรางวัลที่หนึ่งถูกแล้วถูกละๆ ถูกแล้วก็ใช้เงินฟุ่มเฟือยไป สิ่งนั้นมันตั้งตัวขึ้นมาไม่ได้หรอก

นี่ไง รางวัลที่หนึ่งก็ส่วนรางวัลที่หนึ่ง แต่จริตนิสัยของคน ความคิดของคน อำนาจวาสนาของคน สิ่งที่เป็นปัญญาของคน พระพุทธศาสนาสอนที่นี้ไง

คนเราเกิดมามีคุณค่าเท่ากัน มีคุณค่าเท่ากันก็มีชีวิตเหมือนกัน ถ้ามีชีวิตเหมือนกัน ศักดิ์ศรีๆ

ศักดิ์ศรีเก็บใส่กระเป๋ไปได้ เอาความดีของเราดีกว่า แล้วความดีของเราก็เป็นความดีของเรา เขาไม่เห็นความดีของเราก็เรื่องของเขา มัณกรรมของสัตว์

ถ้ากรรมของสัตว์นะ โฆษณาชวนเชื่อกันไปเรื่อยเปื่อยแล้วมันไม่มีสิ่งใดเป็นขึ้นเป็นอันทั้งสิ้น

เราทำของเราเพื่อประโยชน์กับหัวใจของเรา ถ้าเพื่อประโยชน์กับหัวใจของเรา เห็นไหม เห็นใจโยมมากนะ เวลาชวนชวายเป็นมา ชวนชวายเป็นมาปากกัดตีนถีบชวนชวายเป็นมา เวลาที่สำคัญ การเดินทางสำคัญกว่า สิ่งที่เราได้มาจะมากน้อยขนาดไหน จิตใจเรายิ่งใหญ่กว่า จิตใจเราอยากไป เราอยากไป

อนุโมทนาทานๆ เรามาอนุโมทนา เห็นเขาทำคุณงามความดีกันแล้วจิตใจเราพยายามสร้างคุณงามความดีของเรา อนุโมทนาทาน เราจะมีมากน้อยไม่สำคัญ สำคัญที่เจตนา น้ำใจที่ยิ่งใหญ่ ถ้าน้ำใจที่ยิ่งใหญ่ เราฝึกหัดตรงนี้ ฝึกหัดหัวใจของเราขึ้นมาไง พระพุทธศาสนาสอนกันที่นี้ไง

ดูจักรพรรดิๆ เวลาเป็นจักรพรรดิเขาคุ่มครองดูแลประชาชนของเขา ขุนคลังแก้ว ขุนพลแก้ว คุ่มครองดูแลประชาชนของเขาเพื่อความสุขความสงบร่มเย็น

นี่ก็เหมือนกัน เรามาวัดมาวาขึ้นมา ถ้าเราเห็นเขาทำคุณงามความดีขึ้นมา เราอนุโมทนา
ร่วมมือกัน ถ้ามีน้ำใจต่อกันนะ ไม่มีสิ่งใดขัดแย้งกันทั้งสิ้น ถ้ามีความขัดแย้ง ขัดแย้งกับกิเลส
ของเราไป

นี่วันพระ ความยิ่งใหญ่คือพุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน พุทธะในหัวใจของเรา เวลาพุทธะ
เวลาเขากระเสือกกระสนกันไป อันนั้นมันเป็นเรื่องเริ่มต้นการฝึกหัดใจ การฝึกหัดเราก็อไม่แน่ใจ ทุกคน
จะถามเลย “พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์เป็นอย่างไร พระพุทธเจ้าเป็นอย่างไร ธรรมะเป็น
อย่างไร”

เวลาคนที่ปฏิบัติแล้วนะ เวลาศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาจบ
๙ ประโยคขึ้นมา ๙ ประโยค คือ สมาธิ ปัญญา ยังไม่รู้จักเลย มันได้แต่ชื่อทั้งนั้นนะ เราแสวงหา
กัน ศึกษากัน ศึกษาไป โลกจะเจริญด้วยปัญญา โลกจะเจริญการศึกษา ศึกษาทำให้เป็นคนดี
ศึกษามาแล้วให้เป็นวัฒนธรรมประเพณี

เวลาวัฒนธรรมประเพณีมันดูแลหัวใจเราได้ไหม

ถ้ามันหยาบๆ หยาบๆ หมายความว่ามันไม่มีสิ่งใดเป็นธรรมโอสถเลย สิ่งนั้นศึกษามา
มันก็เป็นวัฒนธรรมประเพณี เป็นความเชื่อ เชื่อในพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เชื่อในองค์
สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เชื่อมั่นในปัญญาคุณขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เรา
เชื่อมันตรงนั้นๆ ไง

เราเชื่อมันตรงนั้นแต่จิตใจเราก็คั่นนะ ยิบยับๆ “มีจริงหรือเปล่า เป็นจริงหรือเปล่า” มัน
ไม่เชื่อหรอก กิเลสมันไม่เชื่อใครหรอก

แต่เวลามาปฏิบัติ มาวัดมาวา อนุโมทนาทาน เราเห็นคนทำคุณงามความดีกัน เรา
แบ่งปันกัน เรามีสติปัญญาปกป้องคนที่ทำถูกต้อง ไล่คนที่ทำไม่ถูกต้องต้องบอกมันว่าเอ็งผิดๆ
นี่ไง เรามีสติปัญญา อนุโมทนา

คบบัณฑิตๆ ไง เรายกหัวใจเราให้มันสูงขึ้นๆ ไง ถ้ายกหัวใจเราสูงขึ้น เราจะมาประพฤติ
ปฏิบัติของเรา

ไอ้เรื่องนั้นเอาเวลามาทำมาหากินนะ เอาเวลามาดูพ่อคุณแม่ในบ้านของตน ไอ้ที่กระเสือกกระสนไปหาของดี ๆ นะ นั่งลงแล้วหายใจเข้าลึก ๆ หายใจออกลึก ๆ มันจะหาของดีในหัวใจของตนได้

สิ่งที่มีคุณค่าที่สุดคือหัวใจของเราที่มีคุณค่าที่สุด สิ่งที่มีคุณค่าที่สุด ถ้ามีสติปัญญาขึ้นมา นั่งลงแล้วมีสติสัมปชัญญะหายใจเข้าลึก ๆ หายใจออกลึก ๆ

พระอรหันต์ของบ้าน พระอรหันต์ของเรา พ่อแม่ของเรา ญาติพี่น้องของเรามีความขาดตกบกพร่องบ้างหรือไม่ เรามีความสามารถจะช่วยเหลือเจือจานเขาได้หรือไม่ แต่ถ้าเราไม่มีความสามารถจะช่วยเหลือเจือจานเขาได้ เราก็มีแต่น้ำใจใจ ควรจะมีสติปัญญาเป็นที่ปลอบประโลมใจกันไว้

เพราะเราก็ขัดสนมาด้วยกันทั้งสิ้น ไม่ใช่ทุกคนมันจะร่ำจะรวย ทุกคนจะมีทรัพย์สมบัติเพื่อจะไปเจือจานกันทุกๆ คนหรอก ทุกคนมีความจำเป็นไปทั้งสิ้น

ความจำเป็นนี้มันเกิดจากเวรจากกรรมของแต่ละบุคคล เวรกรรมมันทำมา ทำไมเราไม่คาบซ้อนเงินซ้อนทองล่ะ ทำไมเราไม่ไปเกิดที่บ้านที่ร่ำที่รวยล่ะ

ไปเกิดที่บ้านที่ร่ำที่รวยแล้วทุกข์มากกว่านี้อีก บ้านที่ร่ำที่รวยเขาเข้มงวดกับลูกของเขา เขาดูแลเขาประหยัดมัธยัสถ์ของเขา เขาถึงร่ำถึงรวยอย่างนั้น

ไอ้เราอยากจะใช้จ่ายฟุ่มเฟือยแล้วไปเกิดที่บ้านที่รวยแล้วจะใช้จ่ายฟุ่มเฟือยอย่างนั้น ก็ไปทะเลาะกันในบ้านนั้นในตระกูลนั้นให้มันวุ่นให้มันวายต่อไป

เพราะมันเป็นความคิดของเราเฉยๆ มันเป็นความคิดของเราโดยกิเลสตัณหาความทะยานอยาก มันไม่เป็นความจริงขึ้นมาหรอก

แต่ถ้าเป็นความจริงขึ้นมา ถ้ามีสติปัญญา สิ่งที่เรากระเสือกกระสนไปไปให้เขาหลอกกระเสือกกระสนไปไปซื้อนู่นจะรวย ไปซื้อนี่...ไม่เป็นความจริง

เราเป็นชาวพุทธ พุทธมามกะเชื่อเฉพาะพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์เท่านั้น เราไม่เชื่อมงคลตื่นข่าว เราไม่เชื่อว่าแพ้นั้นหรือหรรษา มันใส่แล้วมันจะเหาะได้ ไม่มี

คุณสิ เวลาพระกรรมฐานถือผ้าสามผืนๆ ฉันทอาหารมือเดียว ฉันทอาหารมือเดียวแล้วยังอดนอนผ่อนอาหารนะ ยังมักน้อยสันโดษอีกนะ เพราะอะไร เพราะฉันทไปแล้วไง พอฉันทไปแล้วมันมีกำลัง

เวลาอดอาหารหิวกระหายไซ้ขัดไซ้เซนะ พอฉันทอาหารเสร็จนะ หลวงตาท่านพูดเลย เหมือนกับม้าแข่ง ดีดปังๆ เลยนะ ร่างกายมันพินฟูง่าย แต่จิตใจเรามันพินฟูยาก

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามันพินฟูที่หัวใจ เวลาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารภนารื้อสัตว์ชนสัตว์ รื้อสัตว์ชนสัตว์ปฏิสนธิจิต ปฏิสนธิจิตที่เกิดในไขในครรภ์ ในน้ำคร่ำ ในโอปปาติกะ กำเนิด ๔ เวลากำเนิดมาแล้วกำเนิดด้วยเวรด้วยกรรม กำเนิดด้วยอำนาจวาสนาของตน กำเนิดมาแล้วก็นั่งกันอยู่นี้ แล้วก็บอกว่าเสียตายนุ่นเสียตายนี้

เสียตายอะไร ก็เลสหลอกหมดเลย

เราเชื่อพระพุทธเจ้า เราเชื่อศาสดาของเราที่เป็นดวงตาของโลก ในโลกนี้ในจักรวาลนี้จะเกิดอะไรขึ้น องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ารู้หมดเลย อนาคตังสญาณรู้หมดเลย แต่ท่านไม่พูดให้เราฟัง

ขนาดนี้ก็ตื่นกันขนาดนี้แล้ว โลกจะแตกๆ พุทธพจน์ไม่มีหรอก น้ำจะท่วมโลก น้ำจะท่วมโลกท่วมที่ไหน

ท่วมที่ไหน ก็เลสท่วมหัวใจอยู่นะไม่รู้

น้ำจะท่วมโลก โลกจะแตก โลกนี้เป็นอจินไตย ในธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกไว้ที่ไหน แต่ไอ้พวกทุจริตมันก็ไปยึดไว้ในพระไตรปิฎก “พระพุทธเจ้าพูดพระพุทธเจ้าบอกว่าโลกจะแตก น้ำจะท่วมโลก” แต่กิเลสท่วมหัวใจเราอยู่นี้เกือบเป็นเกือบตายมันไม่มอง

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนลงตรงนี้ สอนลงที่ว่า เข้ามาดูที่หัวใจของเรา

คนเรามีหน้าที่การงานของเรา เราก็ทำด้วยความสัตย์ มีกตัญญูทวนเวียนที่ทำความงามความดี คนกระทำต่อกันมันรับรู้ได้ คนเรามองตายังรู้ใจเลย คนมีน้ำใจต่อกัน สิ่งที่ดีงาม แล้วเราก็ต้องการอย่างนั้นๆ เราอยากเจอคนดีๆ ทั้งนั้นเลย ทำไมเราไม่เป็นคนดีล่ะ แล้วถ้าเป็นคนดีแล้วเป็นคนดีแล้วต้องให้ใครนับถือล่ะ แล้วเป็นคนดีแล้วต้องให้คนอื่นบอกว่าเราเป็นคนดีใช่ไหม ก็เพราะต้องการบอกให้คนอื่นบอกว่าเราเป็นคนดี เราถึงต้องประชาสัมพันธ์ ต้องสร้างภาพ

ทำหน้าที่ของตนเถอะ ทำไมต้องไปสร้างภาพของตนให้มันดูสวยงามอะไรขึ้นมา เอ็งไม่สวยงามหรือ เข้าห้องน้ำถ่ายออกมามันสวยงามตรงไหน เวลาถ่ายออกมาเหม็นทั้งนั้นนะ ร่างกายของคนขับถ่ายออกมามีแต่เหงื่อมีแต่โคล ไม่มีอะไรสวยงามทั้งสิ้นเลย

เราทำความสะอาดกันมา เราเข้าสังคมมากก็เพื่อมารยาท เราไม่ปล่อยให้เราเหม็นโฉ่ เข้าไปในสังคม พอเข้าไปเขาวิงหนีหมดเลยนะ ฝีเปรตมันมา ฝีเปรตมากลื่นเหม็นมาหมดเลย มันเป็นอย่างนั้นหรือ

บอกว่า “นี่มันไม่สวยไม่งาม มันไม่ดี” เราก็ปล่อยให้ละเลยไป

คนเรามันคิดได้แค่นี้หรือ คนเรามันคิดไป ไอ้ที่เราพูดว่ามันขับถ่ายของเสียออกมามันของไม่ดีไม่งามทั้งสิ้น เพื่ออะไร เพื่อเตือนหัวใจของเราใจ แล้วเราเป็นอย่างนี้ เขาก็เป็นอย่างนี้ แล้วเวลาออกมาสังคมแต่งตัวซะแข็งออกมาเหมือนกันเลย เราก็แต่งมาเหมือนกัน

มันถึงว่าเอาของสวยๆ มาโชว์กัน ไอ้ของเหม็นมันเก็บไว้ในบ่อเกรอะ เก็บเอาไว้ในบ่อเกรอะนะ เอาไปทำปุ๋ยเพื่อเป็นอาหารกลับมากินอีก เห็นไหม มนุษย์กินดิน ผลหมากรากไม้เกิดมาจากแผ่นดินทั้งสิ้น เรากินแผ่นดินนี้ เราเหยียบแผ่นดินนี้ เราอยู่ในแผ่นดินนี้ด้วยร่างกายอันนี้ ด้วยจิตใจของเราสิ่งนี้

เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาสอนอย่างนี้นะ

ไอ้ที่เขาโฆษณาชวนเชื่อกันจะรำจะรวย ไร้สาระ จะรำจะรวย ไปกศน. หนุน ไปศูนย์ฝึกอาชีพหนุน ไปสิ่งที่เขาแนะนำให้ทำธุรกิจนั่น เออ! อย่างนั้นนะใช่ ถ้าเขาแนะนำอย่างนั้น นั่นควรไปอย่างนั้น ฝึกหัดวิชาชีพ ฝึกหัดอะไรของเรา

ใช้ที่ว่าจ้ะรำจ้ะรววย ไม่มีหอรอก ไม่ต้องทำอะไร นอนแล้วรววยไม่มี แล้วเวลาประพฤติปฏิบัติยิ่งแล้วเข้าไปใหญ่ ไปอยู่กับครูบาอาจารย์ที่มีชื่อเสียงนะ เวลาพระเทวทัตเป็นญาติ ลูกพี่ลูกน้องกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเอง บวชอยู่ในสำนักขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาธรณีสูบไปเลยนะ พระเทวทัต

นี่พูดถึงเราจะไปอยู่สำนักไหนแล้วก็มีชื่อเสียงขึ้นมา

มีชื่อเสียงอะไรต่างๆ ชื่อเสียงมันมาทีหลังนะ มันมาอยู่ที่คุณงามความดีของเอ็ง มันมาที่คุณงามความดีของบุคคลคนนั้น บุคคลคนนั้นก็มิเกลเหมือนเรา ได้บวชได้เรียนมา ได้ประพฤติปฏิบัติขึ้นมา ดูแลหัวใจของตน หัวใจของตนสงบระงับเข้ามาเป็นสัมมาสมาธิ

ศีล สมาธิ ปัญญา ถ้ามันเกิดภาวนามยปัญญา ปัญญาในพระพุทธศาสนาที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนไว้ให้เป็นอาวุธของเรา เราเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนาไป เราชื่นชมเรานั้นคงในพระพุทธศาสนา พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ใจ ศีล สมาธิ ปัญญา

ศีล สมาธิ ปัญญา ปัญญาถ้าเป็นภาวนามยปัญญาเกิดขึ้น มันจะถอดมันจะถอนกิเลส ตัณหาความทะยานอยากในใจของตน

ถ้าในใจของตนมันไม่เคยเทียบเคยเคียง เคยไปแนบชิดกับใครทั้งสิ้น ไม่เคยยกตัวเองสูงกว่าใคร ต่ำกว่าใคร ดีกว่าใคร เลวกว่าใครทั้งสิ้น

ใช้คนที่ต่ำกว่าเขาทำตัวต่ำต้อยต่ำกว่าเขาให้เขาย่ำยี มนุษย์เหมือนกัน ศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ มันเท่ากันด้วยความเป็นมนุษย์ทั้งนั้นนะ มันต่างกันด้วยหัวใจที่ยิ่งใหญ่ มันต่างกันที่คุณงามความดีที่ได้ทำใจของตน อบรมบ่มเพาะใจของตนที่สูงส่งแล้ว ถ้ามันสูงส่งแล้ว

ดูสิ อภิญญาเหาะเหินเดินฟ้ามันก็เกิดจากพลังของจิตทั้งนั้นนะ จิตที่มันทำได้ เหาะเหินเดินฟ้านั้นนะฉานโลกก็ทั้งนั้นนะ ฤษีชีไพรเขาทำแล้วเขาก็ตายอยู่กับโลกนี้ไง แต่อริยสัจ ทุกข์ เหตุให้เกิดทุกข์ ทุกข์ดับ วิธีการดับทุกข์ ไม่มีใครเคยเห็น ถ้าไม่มีใครเคยเห็น ไม่มีใครเคยรู้ แต่เวลาทุกข์มันทุกข์จริงๆ

ทุกข์จนน้ำตาไหลน้ำตาร่วง ทุกข์จนเข้าโรงพยาบาลจิตเวช ทุกข์จนลำบากลำบากนอนอยู่ทุกวันนี้ แต่มันไม่เคยฝึกฝนของมันไง ทุกข์ของมันมีในหัวใจของมัน ทรัพย์สมบัติมีอยู่ในหัวใจของตน แต่ไม่เคยค้นคว้า ไม่เคยรักษา

สมบัติที่มีค่าคือใจของตนปล่อยปละละเลยไป เห็นแต่โลกธรรม ๘ มีลาภเสื่อมลาภ มียศเสื่อมยศ ใจต้องการให้เขารักษา ให้เขาค้าชูใจ เวลาปฏิบัติ ปฏิบัติอย่างไร เวลาเกิดปัญญา ปัญญาอย่างไร นี่ปัญญาในพระพุทธศาสนา

ไม่ใช่ปัญญาเป็นใบประกาศนียบัตรเอาไว้ขายกัน ปัญญาเอาไว้คอยห่อหุ้มทะเยอทะยานจองหองพองชน ศาสนาพุทธยิ่งใหญ่ ศาสนาพุทธดีงาม เอาศาสนาเป็นสินค้าไปเที่ยวปอกลอกกัน ศาสนาพุทธยิ่งใหญ่อย่างนั้นหรือ

ยิ่งใหญ่มันต่ำต้อยกว่าเงินใช่ไหม ต่ำต้อยกว่าชื่อเสียงใช่ไหม ต่ำต้อยกว่าเกียรติศักดิ์ของคนใช่ไหม ศาสนามันต่ำต้อยขนาดนั้นเชียวหรือ

ศาสนาถ้ามันเจริญ มันเจริญในใจของสัตว์โลก

วันพระ

สังคมมันเหลวไหลไปหมดแล้ว แล้วโยมนะ เพราะเราเป็นพระปฏิบัติ เราเป็นพระที่จันซัดสนนะ เป็นพระที่จันซัดสนหมายความว่าไม่มีสิ่งใดอำนวยความสะดวก มันเลยเป็นนิสัย เวลาโยมตั้งแต่เดินทางจากกรุงเทพฯ มา เราเห็นนั่งรถไปนั่งรถกลับ มันค่าน้ำมันรถ ค่าเสียเวลามันเป็นค่าเท่าไร มันมีคุณค่ามากกว่าวัตถุอะไรทั้งสิ้น เรากระเสือกกระสนกันมา กระเสือกกระสนกันขึ้นมา เห็นไหม

เวลาไปหาหลวงตา หลวงตาบอกว่า ให้มีธรรมต้อนรับ ให้มีคุณธรรมต้อนรับ ให้ศาสนาเรามีศีลธรรมเป็นสิ่งที่ต้อนรับ ต้อนรับให้หัวใจของเรามันตื่นขึ้นมา

โลกจะเป็นอย่างไรให้มันเป็นไป แต่เราต้องมีสติปัญญา เราเป็นชาวพุทธ เราเป็นคนที่มีความรู้ อาจารย์ต้องมีจุดยืน ไม่เหลวไหลไปกับเขา

เวลาโลกเขาเหลวไหล เราเป็นชาวพุทธเราก็เห่อไปกับเขาหรือ เขาจะขายเครื่องรางของ
ขลัง ของที่รำที่รวย ที่ไม่ตาย ไปกับเขาหรือ ไม่มีหรือ ไม่มี

มีจริงๆ คือหัวใจของเราเนี่ย แล้วถ้ามันรู้ขึ้นมา มันรู้กลางหัวใจนั้น ศึกษา มา ศึกษา มา เพื่อ
ประพฤติปฏิบัติ ศึกษา มา เพื่อค้นคว้าหาอริยทรัพย์ หาสิ่งจะความจริงในใจดวงนี้ ในใจดวงนี้ที่มี
คุณค่า สิ่งที่มีคุณค่าตั้งแต่เกิดจนตายนะ

ตายไปแล้วจะเกิดเป็นอะไรก็ไม่รู้ ตายไปแล้วเกิดเป็นอะไรก็ไม่รู้ ตายไปแล้วมันไม่สนใจ
หรือ เอาตอนนี้ ตั้งสติปัญญา แล้วกลับบ้านหายใจเข้านี่ก็พุท หายใจออกนี่ก็โธ ลมหายใจ มี
สติอยู่กับลมหายใจ ลมหายใจเรามีค่ามาก เป็นหวัดหายใจไม่ได้ยังต้องใช้ออกซิเจนเลย

หายใจเข้ามีสติกับลมหายใจ หายใจออกมีสติกับลมหายใจ แล้วดูมันไปเรื่อยๆ เดี่ยวจะ
เห็นสมบัติที่มีค่า เอวัง